

gangsperioden at indføre indikative importlofter for andre af de varer, der hører under protokol nr. 1 end dem, for hvilke der er fastsat importlofter i 1973, og i tilfælde af konjunkturvanskeligheder forbeholder EF sig ret til efter konsultationer i den blandede komité at overføre indikative importlofter uændret fra et år til det næste. Til gengæld bortfalder importlofter, der i to år i træk ikke har været udnyttet med mindst 90 %.

Danmarks, Norges, U.K.'s og Irlands import under de toldfri kontingenter i papirsektoren bliver medregnet under de indikative importlofter, men det er under forhandlingerne blevet tilkendegivet fra EF's side, at dette ikke vil betyde, at de toldfri kontingenter ikke altid kan udnyttes fuldtud.

Efter udløbet af den almindelige overgangsperiode den 1. juli 1977 skal de kontraherende parter i den blandede komité undersøge mulighederne for at revidere vækstprocenten i de indikative importlofter under hensyntagen til udviklingen i EF's forbrug og import og til erfaringerne med systemets virkemåde.

I anden del af protokol nr. 1 til aftalerne er anført de længere overgangsordninger, som de resterende EFTA-lande (bortset fra Island og Portugal) i forhandlingernes slutfase krævede for deres import fra EF. Medens der for såvidt angår Sverige, Schweiz og Østrig er tale om en relativ kort liste over varer der skal underkastes en længere toldafviklingsperiode, som dog ikke kommer til at berøre EFTA-toldfriheden imellem Danmark, Norge og U.K. på den ene side og de pågældende EFTA-lande på den anden side, er den tilsvarende finske liste meget omfattende, idet så stor en del af Finlands eksport (især papir) er underkastet en længere overgangsperiode i EF. Den finske liste opererer også med indikative importlofter, men i en brevveksling i tilslutning til aftalen har Finland givet Danmark løfte om, at den danske eksport til Finland ikke vil blive pålagt told påny, undtaget i de tilfælde, der allerede er hjemmel for i aftalernes sikkerhedsklausul.

Artikel 9 henviser til Protokol nr. 2, der

bestemmer toldforholdene for visse varer, der som råvarer indeholder landbrugsprodukter. Listen over disse varer varierer fra land til land i aftalerne, men der er typisk tale om sukker- og chokoladearter, bagerivarer, færdige supper, visse andre færdigtillberedte fødevarer, sodavand, øl, vermouth og lignende, alkohol, visse syrer, penicillin, lim og forskellige kemiske produkter. Under forhandlingerne søgte Danmark at få tobaksvarer, der er toldfri i EFTA, medtaget i denne gruppe, men EF kunne ikke opfylde det danske ønske, da man overvejer i EF at indføre en markedsordning for tobaksvarer, og derfor ønsker at holde disse varer uden for aftalerne.

Da prisniveauet for de landbrugsvarer, som indgår i de nævnte varer på grund af interne landbrugsordninger i EF og i de resterende EFTA-lande varierer betydeligt imellem de kontraherende parter, er det besluttet, at den almindelige toldafvikling, der skal finde sted, ikke udelukker, at man enten som et variabelt eller fast beløb opkræver en afgift ved importen, der kompenserer omkostningsvirkningen af de forskellige råvarepriser i importlandet og eksportlandet eller anvender tilsvarende foranstaltninger ved eksport.

De basistoldsatser, der i denne forbindelse skal finde anvendelse, er for de seks oprindelige EF-lande de faktisk anvendte toldsatser pr. 1. januar 1972. For Danmark, Norge og U.K. skal basistoldsatserne for de varer som ikke allerede er toldfri i henhold til EFTA-konventionen, være de samme som de basistoldsatser, de i henhold til tiltrædelsestraktaten lægger til grund ved toldafviklingen over for de oprindelige EF-lande.

Det hedder i *artikel 10*, at dersom en af de kontraherende parter som et led i sin landbrugspolitik indfører nye eller ændrer eksisterende ordninger for varer, der er omfattet af aftalerne, kan den pågældende kontraherende part, eventuelt efter drøftelser i den blandede komité, underkaste disse samme import- og eksportregime som nævnt ovenfor.